

Noriu pristatyti savo pirmąjį interviu. Mano pašnekovė- buvusi mokytoja, buvusi gyvūnų prieglaudos „Gyvybės stotelė“ savanorė **Vilija Kojelytė**. Ji gyvena Šiauliuose. Su ja bendravome nuotoliniu būdu. Mus suartino meilė augintiniams.

Labą dieną, papasakokite, kaip Jūsų gyvenime atsirado murkiantys, žavūs sutvėrimai?

Meilę laukiniams ir naminiams gyvūnams įskiepijo seneliai. Kai buvau tavo amžiaus, teko globoti dekoratyvines vištytes, taksų veislės šuniukus ir, žinoma, kačiukus. Juos pamilau labiausiai.

Ar prisimenate savo pirmąjį kačiuką? Koks jis buvo?

Prisimenu katytę Murkę, kuri porą kartų per metus atsivesdavo mažų kačiukų. Jie visi buvo panašūs į mamą, balti su margais lopinėliais. Juos visus išdalindavau draugėms, kaimynams, žodžiu, stengiausi, kad katinėliai turėtų jaukius namučius.

Kokį katinėlį dabar auginate?

Dabar auginu škotų nulėpausį Murmį. Jo kailiukas pilkai rainas, akytės didelės, žalsvos spalvos.

Ar jis aktyvus medžiotojas?

Žinoma, medžioja muses bei kitus vabalus, medžiodamas iššoko iš ketvirto aukšto. Kadangi pelių nėra matęs, tai medžioja savo žaisliukus, mano rankas ir kojas.

Su kokiais sunkumais susidūrėte auginama Murmį?

Kai Murnis iškrito iš ketvirto aukšto, teko jį gydyti, nes raišavo. Tenka pratinti bendrauti su kaimynais, nes baisiai bijo žmonių.

Kokį maistėlį parenkate savo augintiniui?

Perku mažiems kačiukams skirtą sausą maistėlį ir konservus. Dažnai keičiu tuos skanėstus, nes Murnis baisiai išrankus, nori paragauti vis ko nors naujo.

Kaip lepinatė savo augintinį ?

Lepinu pačiais įvairiausiai būdais. Perku ne tik brangų maistėlį, bet ir įvairiausiai žaisliukus, namelius, guoliukus. Jo inventorių užima pusę mano kambario. Jį dažnai glostau, kalbinu, žaidžiame įvairiausiai žaidimus.

Esate kolekcionierė. Kiek daiktų su kačiukais Jūsų kolekcijoje?

Gal keli šimtai. Su kačiukais daugelis mano indų, rūbų, kilmėlių. Kačiukų statulėlės puošia mano sekciją. Apie kačiukus perku knygas, kalendorius, papuošalus, rankines. Mano net patalynė su kačiukais. Savo kambarį paverčiau tikru katinų muziejumi.

Dėkojame mokytojai Vilijai Kojelytei už šiltą pokalbį bei patarimus, o visiems abejojantiems drąsiai siūlome įsigyti žavų augintinį – nulėpausį škotuką arba paprastą rainį.

Lukas M.

Mažeikių r. Užlieknės pagrindinės mokyklos 4 kl. mokinys

